

nek. Ez egyformán áll úgy a sorgyalogságról, mint a magyar honvédségről. A tüzérség jól megfelel feladatának s a lovasság kielégítőnek bizonyult a harcban. Köszönetet mondok a hadtesparancsnok urnak munkásságáért, egyúttal azonban ki kell jelentenem sajnálatomat a fölött, hogy jeles működéséről ma utoljára tett tanúságot s sürgős kérelme alapján megválnak a hadsereg szolgálatából.

Ezután Frigyes főherceg felé lovolgva, így szólt ő felsége: „Frigyes főherceg altábornagyot ezennel az V. hadtest parancsnokává nevezem ki.” Ez olyan jelenet vala, a minő békében eddig aligha fordult elő. Ezután e szavakkal: „Uraim a viszontlátásra!” ő felsége ellovagolt és az összes jelenlevők Cattyhoz és Frigyes főherceghez siettek, hogy őket szívélyesen üdvözlőjék.

Miután a főhercek is ellovagoltak, Catty tábornagynak felolvasta a királynak hozzá intézett kéziratát, melyben ő felsége a legmelegebb elismerés szavaival mondott köszönetet az V. hadtest kitűnő kiképezetiséért. Ő felsége délután 4 órakor utazott el külön udvari vonaton. A pályaudvaron megjelentek: Oroczy br., Szapágy gr. és Fejérváry br. miniszterek, a főispán, az alispán, Frigyes főherceg, Catty, Forinyák, Horváth tábornokok és a kisbéri állomás tisztjei.

A czár berlini látogatásáról, mely 27-ikére van kitűzve, már az orosz lapok is úgy beszélnek, mint küszöbön álló eseményről, de egyúttal hozzátesszik, hogy politikai fontossága e látogatásnak nincs és nem is lehet. — A „Novoje Vremja” már előre kijelenti, hogy az orosz trónörökösnek a német hadgyakorlatokban való részvétele és a czár berlini látogatása után is minden a régiben marad. Oroszország teljes cselekvési szabadságot fog magának megővni.

Alexei Alexandrovics nagyherceg tengeri Szabasztolpba utazott, hogy a hadikikötőt megtekintse s különösen annak kibővítése és új berendezése felől tájékozza magát, melyet nem várt eshetőségekre tart szükségesnek az orosz hadvezénylet. A czár különös parancsára a napokban több mérnökökből alakított bizottság utazza be az orosz birodalom nevezetesebb vasutvonalait, hogy műszaki szempontból azokat szigorú vizsgálat alá vegye. A szemlést szeptember végére be kell fejezni.

A belgrádi illetékes körökben nem kis mérvben csodálkoznak azon, hogy Bulgária újabb szerb támadástól tart. Szerbiának legkevésbé sincs szándékában Bulgáriát megtámadni s ha Bulgária ugyanoly loyaltással viseltetnék Szerbia iránt, mint az Bulgária iránt, akkor sohasem zavarnák meg egymás békéjét. Szerbiát az sem aggasztaná, ha Bulgária független önállósággá proklamálná magát, de haladéktalanul önvédelmi rendszabályokhoz nyulna, ha Bulgária a mostani hatalmi viszonyok felosztását saját előnyére meg akarná változtatni. Addig, a míg a Keleten a mai birtokfelosztás megmarad, épen semmi ok sincs arra, hogy Szerbia és Bulgária közt vizsály támadjon.

Ferdinand fejedelem Sztójanov elhunyt alkalmából részvét-iratot intézett Sztambulov kor-

mányelnökhöz. A fejedelem táviratában kifejti, hogy a haza lelkes hazafi, hű tisztviselőt, hírneves író és a bolgár irodalom alapvetőjét veszítette el a megboldogultban. A fejedelem osztja a mélyen sújtott család fájdalmában s a bolgár népgyászában.

Különlélek.

— Időjárásunk. Végre-valahára jobbra fordult. A csipős északi szelek elpihentek, a hideg esők megszűntek s felszakadt felhők között olykor-olykor megmutatja magát a régen látott nap. Most, hogy a mélyen uszó sötét felhők eltűntek, látni a hegláncokat köröskörül hóval borítva, mely téliesszint kölcsönöz az egész szemhatárnak. A hőmérő, mely a héten 4 R° szállt volt le, ismét emelkedni kezdett s így remélhető, hogy a méltán rettegett fagy nem fog beállani.

— A sepsiszentgyörgyi postarablás tetteseit erőlyesen nyomozzák, de úgy látszik, eddig még sikertelenül. A mérész rablók minden jelt gondosan eltűntettek a rablás és gyilkosság színhelyéről, a mi nyomra vezethetne. Megnehezíti a vizsgálatot az is, hogy a hatóság a posta kimaradásáról csak a gyilkosság délutánján értesült s így a rablók 14—16 órai előnyt nyertek, a mi elégséges volt arra, hogy az azonnal való nyomozás sikereit meg-hiusítsák. A gyanu, mely egy és más összevágó körülmények folytán itt-ott felmerült, mint a következmény mutatja, nem adott megbízható szála-lakat a nyomozás kezébe s mind azok a hírek, melyek ennek folytán ilyen alkalommal rendszerint különben is bőséggel szoktak keletkezni, minden alap nélkül valók. A közigazgatás vagy a postaigazgatóság előterjesztésére hihetőleg j u t a l o m d i j t fog engedélyezni a belügyminiszter annak a számára, ki a postarablás és gyilkosság tettesei nézve biztos utba vezető nyomot szolgáltat a vizsgálat kezébe. Mint mondók, a nyomozás mindazonáltal erőlyesen folyik s talán sikerülni fog a vakmerő büntetett részeseit az igazság-szolgáltatásnak kézre kerítenie.

— Halálozás. Bain Sándor kolozsvári arckép festő a napokban Kézdi Vásárhelyre jött munkát keresni. Egy pár napig jól ment dolga, több arcképet rendelték nála. Tegnapelőtt hirtelen rosszul lett s bement a Rudolf-kórházba s ott ma reggel meghalt.

— Halálos foghúzás. Fű z i József brassói vasuti málházónak Goldschmidt aranyműves a napokban egy fogát kihúzta. A foghúzás közben Fűzi állkapcsa úgy megsérült, hogy a szerencsétlen sebébe belehalt. A szerencsétlen embert, ki hat héttel ezelőtt nősült meg, eltemették, a nélkül,

hogy halála okáról jelentést tettek volna. Csak most jutott az eset a törvényszék tudomására, mely a halott orvosi felbontását rendelte el. Fűzit a héten sirjából újra kiásták, felboncolták s az állkapcsot Kolozsvárra küldötték, hogy az ottani orvosok mondjanak szakértő véleményt arról, vajjon terheli-e felelősség a működő fogorvost.

— A brassói pályaudvaron f. hó 15-én szerencsétlenség történt. Hoffmann Károly fékező, mikor a predeáli vonat berobogott, keresztlát akart szaladni a sineken, hogy a Kolozsvár-felé induló tehervonatra szálljon. Futás közben megbotlott a sineken és a vonat keresztlát ment rajta, úgy, hogy két lábát a kerekek levágták. A szerencsétlen még élve szállították a kórházba, a hol éjjel kisenvedett. Özvegye és 8 kiskoru gyermeke siratja.

— Francia-orosz barátkozás az Eiffel-tornyon. A párisi magánmérnökök egyesülete az Eiffel-tornyon matinét adott a jelenleg ott időző 250 orosz, spanyol, portugál, braziliai és chiliti mérnök tiszteletére. Eiffel a torony aljánál fogadta a vendégeket és fölvezette őket egész a torony csúcsára. Azután lakoma volt a torony első emeletén. A lakomán Eiffel elnökölt s jobbra tőle Kartzov orosz kiküldött, balra pedig Florez spanyol konzul ült. Eiffel először Carnot köztársasági elnököt, azután az orosz czárt, a spanyol régens királynét, a portugál királyt, a braziliai császárt és chiliti köztársasági elnököt köszöntötte fel. Eiffel többek közt a következőket mondá: Az önök hazái kedvesek nekünk s különös rokonszenv fűz a nagy orosz nemzethez. Tetszéssel adózunk Oroszország siker-einek és csodálatraméltó művének: az ázsiai vasutak, melynek bátor előmozdítója Annenkov. Kartzow francia nyelven válaszolt s meleg ovációkban részesült, miközben mindenfelől fölhangzott: „Éljen Oroszország!” „Éljen Franciaország!”

— Háromszáz ezer frtos sikkasztás. Baruch Simon kereskedő 300,000 forint sikkasztása után megszökött a bosnyák fővárosból. Szökése már régebben történt, de a sikkasztást csak most fedezték fel. Baruchot julius közepé táján szerajevói emberek a párisi világkiállításon látták. A köröző levél, melyet a megszökött kereskedő ellen kibocsátottak, tíz százalékot biztosít a megkerülő pénzről annak, a ki Baruch Simon nyomára vezet. A megszökött Baruch Simon abból a Baruch-familiából való, mely a szerajevói liferálási csalásban oly nagy szerepet játszott.

— A „Budapesti Hírlap”-ot, mely Csukási József és Rákosi Jenő kiadó-tulajdonosok szerkesztése alatt kilenczedik esztendőjét éli, Magyarország legkedveltebb és legelterjedtebb lapjává avatta a közönség pártfogása. Páratlanak tetsző

Mialatt a doktor neki buzdulva leadja a kívánt tárgyakat, a professor ur roppant nyugtalanul keres valamit zsebeiben. Végre hangosan felkiált:

— Francziska, hová tettem én szemüvegemet?

— Nem tudom, papa.

— Letettem, mielőtt elaludtam.

És most mindhárman lázasan keresik a szemüveget. Hirtelen nagyot ordít a professor, Merkel meglepetve nézi és Francziska kérdezi:

— Megtaláltad?

Válasz helyett a professor kiveszi kezét a kis táskából és dühtől lángolva tartja leánya szeméi elé. Sajnálatra méltó látvány volt. A »kemény tojások« szétörték és a mi a legnagyobb baj, soha életükben nem voltak kemények. A sárga sűrű nedv csak úgy csurgott az ujjakon végig.

— Anyád! sziszeg a professor és aztán kétségbeesetten újra belenyúl a táskába, mert a szemüveget meg kell találnia, végső ideje. Pár percig ismét hasztalanul keres és midőn megint kiveszi kezét, az egyik sóval, a másik dohánnyal ragadt tele.

— Ha hazajövök!... dörgött a professor, ki e pillanatban mindent kívánt hitvestársának csak jót nem.

— Papa, ki kell szállnunk, mert különben elkésünk! inti Francziska aggódva.

— Hallgass, te szerencsétlen! Ez az egész kirándulás olyan ostoba gondolat volt! Soha életemben többé! dühöng a kétségbeesett férj, apa és szépírő, de belátván, hogy valamit csakugyan tennie kell, a leglágyabb hangon esd:

— Kedves kollega, kérem, adja reám egy percre az ön szemüvegét, mert különben a kiszállásnál nyakamat szegem.

A doktor szívesen teljesíti kérését, a professor kiszáll és nyomába lép Francziska, ki most minden málhát magára vett. Alig szálltak ki, már megjelenik a kocsivezető, hogy az ajtót bezárja, mert a vonatnak indulnia kell. Most Merkel is kiugrik a perronra, hogy gyorsan vissza vegye szemüvegét, mert e nélkül el volt vesztve. Tehetetlenül áll a perronon és hasztalan erőlteti magát, hogy a professort felismerje. Szemeit sűrű fátol borítja, két lépésnyire sem lát. Pár lépést előre fut, nehányat oldalt... semmi, semmi. E közben hallja, hogy a vonat indul; még talán elérhette volna kocsiját, de szemüveg nélkül! Most már dühössé lesz, hisz csak senkisé fog megszökni másnak szemüvegével.

— Professor ur, kiált, professor ur, adja vissza szemüvegemet, nekem Bánhidra kell mennem. Professor ur, nem hallja? Aztán ismét előre fut, beleütközik idegen emberekbe, arczukba néz, hogy majdnem orrával érinti őket. Szentül megesküszik, hogy soha életében nem tesz többé szivességeket. Soha többé! Az én szemüvegem az én orromra való és nem a máséra. Különös kérelem is volt. Így rohan fel és alá, midőn Francziska megragadja kezét és arra kéri, hogy jöjjön vele, papa összeveszett valakivel és ő — Francziska — azt sem tudja már, hogy mihez kezdjen.

— De, kisasszony, a papája kedvéért én is szívesen vsszekszem akárkivel, de szemüveg nélkül

nem... aztán az istenért, nekem Bánhidra kell mennem!

— A vonat ugys elment már, kérem, jöjjön!

— Megyek, de ne fusson el előlem, még egy lépés ily tempóban és ön nyomtalanul eltűnik szemeim előtt.

Mihelytt a professor földet érzett lábai alatt, első gondolata nem az volt, hogy a szemüveget visszaadja tulajdonosának, hanem hogy magának és leányának helyeket biztosítson az indulóház előtt álló társas kocsin. Be is szállt azonnal, hogy leánya számára is helyet szorítson, ki nem bírta őt oly gyorsan követni. Ez ellen persze a később jövő utazók tiltakoztak s minden ellenszegülése daczára is elfoglalták a még üres helyeket. Így álltak az ügyek, midőn Francziska a doktort kezénél fogva vezetve, a kocsihoz ért.

— Nos ön még nem ment el Bánhid felé? kiált ki a professor a kocsi belsejéből.

— Dehogyan mehetnék a nélkül...

— Kocsis, előre! — hangzik karban a kocsiból.

— Allj! kiált a professor.

— De ő kisebbségben volt és a kocsi elindult.

— Megállj! parancsolja a neki dühöd professor és apa még egyszer.

Hiába! Elvitték és nem tehetett egyebet, mint hogy visszakiaált:

— Hozza leányomat utánam, kollega, a „felvén” leszünk.

— Csak veszekedés nem lett volna, szólt Francziska, én örömet megyek gyalog.

(Vége következik.)

elterjedését a hazai olvasó közönség óriási megsza-
porodásán kívül a lap olvasósága is teszi. A leg-
szegényebb ember is adhat naponként egy számért
négy krajczárt, hogy tájékozást szerezzen a po-
litikai, társadalmi és művészeti események felől.
A „Budapesti Hírlap“, mely naponként 28—30,000
példányban forog közlésben, oktatva szórakoztat,
mialatt hű értesítéssel szolgál a világnak minden
nevezetesebb eseményéről. De előmozdította a lap
terjedését teljes politikai függetlensége is,
mely lehetővé teszi, hogy minden kérdésben a
részrehajlatlan tiszta igazság szempontjából ítél-
jen s úgy a pártokat, mint a kormányt szabadon
bírálja. De a „Budapesti Hírlap“ nemcsak politi-
kai, hanem irodalmi és művészeti kérdésekben is
megőrzi teljes függetlenségét. A hírek gyors és
hiteles közlése is sokat lendített a „Budapesti
Hírlap“-on, mely csak táviratokra annyit költ, a
menyi harmincz évvel ezelőtt egy-egy magyar
lapnak egész évi költsége volt. A tudósítónak jól
szervezett kara résen áll az ország minden pont-
ján, hogy ellássa hírekkel a „Budapesti Hírlap“-ot.
Európában seholsem történhetik nevezetesebb dol-
log, melyről másnap már kimerítő jelentésben is
szolgálna a „Budapesti Hírlap“. A külföld világ-
városaiban rendes levelezői vannak s a hová szük-
séges, oda külön tudósítókat küldi el szerkesztő-
ségi tagjait. A „Budapesti Hírlap“ napról-napra
arra törekszik, hogy minél szorosabb kapocs tá-
madjon közte és olvasói közt. Bekopogtat minden
nap a magyar családokhoz, dícsér vagy dorgál, óv
vagy figyelmeztet, de mindig őszinte szóval, a
hogy egy tíz éves baráthoz illik. A szerkesztőség-
nek tizenegy belső tagja állítja össze naponként
a „Budapesti Hírlap“ különböző rovatait s a kül-
munkatársak díszes csoportja segíti a lapot sok-
oldalú földadatának sikeres megoldásában. Szak-
kérdésekben első rangú szakemberek mondják el
véleményüket a „Budapesti Hírlap“ hasábjain s
az eszmék tisztázása végett tért enged a szerkesz-
tőség az övétől eltérő nézeteknek is. A „Budapesti
Hírlap“ rendes czikkírói Kaas Ivor báró, Rá-
kosi Jenő és Balogh Pál s a magyar politikai
élet kitűnősegei közül is többen szólnak a lap
révén a közönséghez. A vezérózikkék irányesz-
méje a magyar nemzeti politika, a magyar nem-
zeti állam, s ennek mindent alárendel a „Budapesti
Hírlap“, de ezt nem rendeli alája semminek. A
tárczarovatban, mely szintén egyik erőssége a lap-
nak, a belső tárczairókon kívül Herman Ottó és
Eötvös Károly is igen sokszor gyönyörködteti
a „Budapesti Hírlap“ olvasó közönségét. A helyi
rovatok szakavatott kezekben vannak s híven tükrö-
zik vissza ezerféle változataiban a fővárosi éle-
tet. Regénycsarnokában az idén két magyar, két
angol és egy orosz regényt közölt a „Budapesti
Hírlap“ s legújabbban megszerezte jelentékeny ál-
dozatok árán Oneth Györgynek, a most legnépsze-
rűbb francia regényírónak Utolsó szerelem
című regényét, melynek közlést szeptember 25-
dikén kezd meg. E regény tele van érdekfeszítő
fordulatokkal s méltó társa a kitűnő író korábbi
híres alkotásainak, Serge Pamineuk és a Vas-
gyárosnak. Az idegen lapok közül a „Budapesti
Hírlap“ közli legelőbb a francia eredeti is csak
karcsosny táján jelenik meg a párisi könyvpiaczon.
Az országgyűlés megnyitása elő fokozott érdek-
lődéssel néz a közönség s a „Budapesti Hírlap“
nagy gondot fordít arra, hogy a képviselőháznak
ugy nagy vitáit, mint kisebb epizódjait híven ad-
ják elő tudósításai s a nyilvános jelenetek mellett
a folyosók titkairól is bőven reflektálnak. Külön-
ben is minden rovata jeles olvasmányokat, gon-
dosan megírt, magyar zamatú közleményeket ki-
nál, nem pedig léha pletykákat, melyek megmér-
gezik a kedélyt és üressé teszik a szívet. — Az elő-
fizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt,
negyed évre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20 kr. Az
előfizetések legcélszerűbben posta-utalvánnyal
eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti
Hírlap“ kiadó-hivatalának, IV. kerület, Kalap-utca
16. szám.

CSARNOK.

Haynau, mint magyar föld- birtokos.

Szathmár városától nem messze, Kis-Géc mel-
lett volt Haynau birtoka, melyet Majláth Antal
gróftól 220,000 frton vásárolt meg. E birtok vásá-
ráshoz egész legenda fűzött a nép, azt állítván,
hogy a szép birtokot Majláth György, a szeren-
csétlen véget ért országbíró adta Haynauknak,
mert a forradalom után az életét megkímélte. E
legenda emlékeztet a vérszomjas Caraffa esetére,
a ki a Magyarországon összeharagcsolt kincsekből
Bécsben pompás palotát építtetett, a melynek fa-
lára a derék bécsiek éjnek idején azt írták fel:
„Magyarország könyveiből.“

A ház, melyben Haynau lakott, igen egyszerű
s ma már nagyon elhanyagolt állapotban van.
Midőn a czikk írója ott járt, megmutatták neki azt
a szobát, a melyben Haynau lakott. A többi közt
egy könyvet is talált. Nagy kíváncsisággal nyult
utána, megtudandó, mi lehetett egy Haynau ked-
vencz olvasmánya. Bámolvá olvasta: „Juvenal.
Németre fordította és műveletlenek részére jegy-
zetekkel ellátta Bardt Frigyes K. Lipcse 1810.“
„Ebből szeretett az a német ur leginkább olvasni“
— mondá kísérője. „Csodálatos, jegyzi meg a
czikk írója. Juvenal szatirát, az élvezetvágy, dob-
zódás, határtalan prostitúció iszonyatát gerjesztő
rajzai Rómában, ez volt Haynau kedvelt olvas-
mánya!“

Haynau, letelepedvén birtokán, arra fordított
nagy gondot, hogy külsőségek által előszeretett
hazudjon a magyarok iránt. Játszta az elégedet-
lent, de nem szeretete, ha tábornoknak szólították,
száda a bécsi államférfiakat, Grünne-t, Schwar-
zenberget, főleg Bach-ot. S ha nem is tanult meg
magyarul beszélni, de megtanult káromkodni.
Viselete oly rendetlen volt, mint egész életmódja.
Arczát benőtte az erős pofaszakál, s torzonbörz
bajuszát ebben az időben magyarosan felfelé pö-
dörte. Pörge kalapot hordott, a nyakára pedig
rendesen valami kiáltó színű nyakkendő volt csa-
varva. Így járt be a debreczeni, vagy a nagyká-
rolyi vásárra, jó napot csinált magának az akkori
földesuri szokás szerint s volt Boka és Fátyol
czigánybandájának dolga. Kedvencz dala volt a
debreczeni diákok daczos dala „Diri, diri, dongó.“

Kis-Géczen vendéglátó házat akart tartani, de
látogatásait, melyeket szomszédainál tett, nem
viszonozták. Vendégeül Kovács Agoston főispánt
látta, a kinek sógorát, Nagy Ignácot megmen-
tette, megkegyelmeztetvén neki. Degenfeld Imre gr.
Tisza Kálmán apósa, egy ízben szintén vendége
volt Haynauknak Kis-Géczen. Mint egykori poli-
tikai fogoly, megköszönte az új épületből való
kiszabadítását. Haynau bizonyos gazdasági kér-
désekben kért tanácsot Degenfeldtől, ki Szabolcs-
megyében Baktán lakott.

Haynau a debreczeni vásárra ment, s ha átuta-
zott Baktán, mindig meghívatta magát a grófhöz,
kinek hitvesével sohasem váltott egy szót sem.
A grófné ugyanis, ha Haynau a kastélyba érkezett
soha sem volt látható és gyermekeit sem eresztette
ki. „A grófné beteg“ volt a stereotip válasz. Csak
egyetlen egyszer, de akkor is csak futólagosan
látta Haynau a grófnét. A grófné szobájában
időzve, kocsizörgést hallott s abban a hiszemben,
hogy távollevő férjje jött meg, gyermekeivel együtt
elébe sietett. Haynau, mint rendesen, felfutott a
lépcsőn s midőn a grófné megpillantotta, elájult
és eszméletlen állapotban vitték hálószobájába.

A gazdaság vezetéséhez mit sem értett, mindig
voltak neki hasznavehetetlen eszméi, a melyeket
bele akart diktálni gazdatisztjeibe. Inasoknak
csak kiszolgált katonákat fogadott fel és verte
őket. Nagy kedve tellett a szép ökrökben s hogy
ennek a kedvtelésének szolgálgasson, maga járt
el a szathmármegyei vásárookra ökröket vásárolni.
A csengeri vásáron történt meg vele az, hogy egy
paládi paraszttal alkudott egy hatalmas ökröre,
már meg is volt a vásár, a pénz a paraszt marká-
ban volt, a mikor megtudta, hogy ki vette meg
tőle az ökröt. Utálattal dobta el magától a sze-
gény, egyszerű paraszt a sok pénzt és a világot
sem adta volna oda jószágát Haynauknak.

Otthon legfőbb gyönyörűségét az evésben ta-
lálta s egy üveg tokajit mindig megivott ebédje
alatt. Esténként rendesen maga járta be szobáit,
a szekrényeket megvizsgálta, megnézte az ágy-
alját, nincs-e ott valaki.

1852-ben, röviddel halála előtt, szintén Kis-
Géczen járt, de már nem volt az, a ki annakelőtte.
Elmélázva, komoran járt gyakran órákig a park-
ban, majd elfáradtan leült, lehajtotta fejét, egé-
szben meg volt törve. Nemsokára elpusztult.

A Haynau kezébe került Majláth-birtokokhoz
tartozott Kis-Géczen kívül a kis-szekeresi urada-
lom is, körülbelül 15 kilométernyire Géctől. Ez
utóbbi helyen nem lakott Haynau, de Géczről gyak-
ran átlátogatott és pedig többnyire gyalogszerrel.

Egyedüli kísérője egy hosszú bot volt, mely maig
is megvan a géczy kastélyban. A nép különben csak
„veszett német“ név alatt ismerte és erre aligha-
nem alapos oka is volt. Az említett hosszú bottal
sokszor órákig bolygott a határon, különösen a
csatornák mentén, milyeneket birtokain nagy költ-
séggel húzatott mindenfelé, saját beosztása szerint
rendesen a legprimitívebb kíváncsalmakkal ellen-
kező irányban és módon. Az árkok mulatságára is
szolgált a s hosszú bot végét neki támasztotta
az árokpartnak és ugrált át és vissza addig, a míg
tökéletesen ki nem fáradt. Különösen gyűlölte az
asszonyokat, fehérselednek semmiféle munkát
sem volt szabad végezni birtokain és ha asszonyt
bárhol is megpillantott, addig kergette, a míg csak
láthatta, sokszor egészen házuk ajtajáig. Félték is
tőle az asszonyok, mint az ördögtől, mert ha hosz-
szu botjával valamelyiken végig húzatott, ott
maradt a nyoma sokáig. Kis-Szekeresen egy vén
német tisztet tartott, a ki természetesen „írásból
gazdálkodott“ mint ő maga. Soha olyan jó dolga
nem volt a kis-szekeresieknek! Egész télen át
nyomtattak nála — részre, mikorra aztán kitava-
szodott, nem volt se pénz, se posztó, még a részü-
ket se tudták kiadni — azt is elkezelték akkorára,
mert, a mióta az a német tiszt megkóstolta a jó
magyar bort, többet foglalkozott azzal, mint a
gazdasággal. A kis-szekeresiek azt mondják, hogy
akkor szoktak úgy a korhelykedéshez, ez a nóta
is akkor keletkezhetett róluk: „Kis-Szekeres,
Nagy-Szekeres, mind megiszsa a mit keres.“ Ha-
nem persze, akkor ők kevésbe vették a világot,
nem maradtak sokáig adósok a felelettel: „Ha
megiszsa másat keres, mégis meg lesz Kis-Sze-
keres.“ — Volt akkor Kis-Szekeresnek egy mar-
ciális református lelkésze, kurucz ember volt, a
kis-szekeresiek maig is emlegetik. Maga szántott,
vetett, munkálta földjeit, a fát is maga vágta az
udvarán, sokszor naphosszat. A pap földje, lege-
lője különben olyan félig bitang birtok volt akkor-
tájt, de ő meg tudta védelmezni úgy, mint senki
előtte és utána. Az udvarán, szemben a templom-
mal, volt egy nagy kőterfő, melyen páratlan szép
gyümölcs termett. A legények sehogys meg tudtak
másképp hozzáférni, csak mikor a templomban volt
a pap, mert őrizte szörnyű módon. Egy vásárna-
pon megtörtént aztán az a furcsa eset, hogy a tisz-
teletes ur egyszer csak félbeszakította a prédiká-
ciót, ezekkel a szavakkal: Mindjárt édes atyám-
fiai az Urban, lopják a körtémet! Észrevette t. i.
az ablakon keresztül, hogy jár valaki a tilosban
s ment le a szószekről tolvajt fogni. Meg is csípte
— Haynau volt a tolvaj. S az a csodálatos, hogy
ez a furcsa eset nem tette halálos ellenséggé
Haynaut és a tiszteletest. Ellenkezőleg, olyan bi-
zalmas ismerőssékké lettek a körtefa révén, hogy
Kis-Szekeresen egyetlen jó embere volt attól fogva
Haynauknak: a tiszteletes ur. Mint mondják, meg-
történt egyszer az is, hogy együtt vacsoráztak s
Haynau vacsora közben azt találta mondani, mi-
lyen jó volna az ő bajuszához egy kis „tiszauijaki
pedrő.“ A tiszteletes nem volt rest, vacsora után,
per pedes Tisza-Ujlakra rándulni és reggelre már
meg is jött a tiszauijaki bajuszkendővel, Hajnau
nagy meglepetésére és örömére.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát külön-
ösen betegségek esetében lehet megis-
merni és ez okból jönnek Richter kiadó
intézetéhez a legszívesebben közzön-
díratok „A betegbarát“ című, rajzként
ellátott kis könyv elküldésért. Mint
a szerkesztésen meggyőződtek hozzá-
nyomatott értesítéssel bizonyították,
a benne foglalt tanácsok követése által
még oly betegek is gyógyulást nyertek,
a kik már minden reményt feladtak.
E könyv, melyben húszéves tapasztalat
eredményei vannak letéve megérdemli
a legkomolyabb figyelembevételt minden
beteg részéről, bámi bajban is sven-
vedjen. Ki e becses könyvet megszerezni
őhajta az írja egyszerűen egy levelező
lapra magyar nyelven. „Egy beteg-
barát“ és pontos címét s címezzé a
levelező lapot Richter kiadó-intézetébe
Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

Árverési hirdetés.

Alólikt kir. bírósági végrehajtó a kézdivásárhelyi tekintetes királyi járásbírósnak 1889-ik évi 2140. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré teszi, miszerint végrehajtató Kocsis Bélának 331 frt o. é. követelése s járulékaik iránt végrehajtást szenvedő Csüdör Andrásnál kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt 570 frtra becsült ingóságok, u. m.: öt buglya széna, két fehér ökör, két kanca és két csikó nyilvános birói árverésen készpénzért el fognak adatni, minek Nyujtód község házánaál leendő eszközzésére határidőül 1889-ik évi október hó 4-ik napjának délutáni 2 órája tűzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 180. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólirt kir. bírósági végrehajtónál és az árverés napján a helyszínen, az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelytt, 1889-ik évi szeptember hó 19-én.

Kakutsi Ádám,
kir. bir. végrehajtó.

Egyes jobb munkák,
valamint
egész könyvtárak
készpénzen megvételnek.

Ajánlatok:
Dobrowsky Ágost
könyvkereskedőnek
Budapest, IV. kerület egyetem-ut 2. sz.
küldendők.

Legmagasabb jutalékkal
sikeres működésnél pedig
állandó (fix) fizetéssel

alkalmazunk minden állásu egyént, ki sorsjegyeknek részletfizetésre való eladásával törvényes részletveik alapján foglalkozni óhajt.

Budapesti Előlegezési Bank- és Váltó-intézet
Königsbaum és Hatschek
2-3 Budapest, Károly-körut 18.

Pénzt

sorsjegyekre, értékpapírokra, bank, zálogjegyekre,
vidéki takarékpénztári részvényekre, részletvekre,
arany- és ezüst pénznemükre bármily összegig

olcsón ad

IÓRY J.

banküzlete

Budapest, IV., hatvani-utca 17.

4—10

Az „Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe átvesz takarékbetéteket

és ha ezek legalább három hóig az intézetnél hagyatnak, azok után
minden utólevonás nélkül tiszta 5% kamatot

fizet.

A legkisebb betét 50 kr. A kamatok félévénként, január 1-én és július 1-én tőkésítetnek. A kamatozás a betétet követő naptól kezdődik és a felvétel előtti nappal végződik; tizenöt napnál rövidebb tartamu betét után kamat nem fizetetik.

Betétek, felmondások, pénzfelvételek és visszafizetések a m. kir. posta útján is eszközölhetők és az intézet által mindannyiszor posta fordultával franko intéztetnek el.

A betétek névre, betűre stb. szólhatnak, avagy aképen is kiköthető, hogy a kifizetés csak egy bizonyos személy kezéhez, vagy egy bizonyos esemény beálltával (mint nagykorúság, házasság stb. esetében) történjék.

500 frtig a visszafizetés látra történik. Nagyobb összegek a történt egyezményhez képest előbb felmondandók.

Három hónál rövidebb betétek rövid felmondási határidőkre 4 százalékkal, betétek bármily magasságban, melyek látra fizetendők viszsza, 3½ százalékkal kamatoztatnak.

Nyilvános egyházi és iskolai alapoknak

és mindazoknak, kik biztos és jövedelmező értékpapírokat kívánnak birni, kiválóan ajánlhatók

az „Albina“ takaré- és hitelintézet 5%-os záloglevelei.

Ezek a budapesti tőzsdén jegyeztetnek és

minden levonás nélkül 5%-ot kamatoznak és legnagyobb biztosítékot nyújtanak,

miután azok 1) egy több mint háromszoros értékű jelzálog által (tehát gyámhatósági biztosítékon fölül), 2) a törvény szerint előszabott 200,000 frtnyi záloglevél biztosítéki alap által és 3) az egész intézeti vagyon által fedezve vannak.

A kamatszelvevények félévénként január 1-én és július 1-én az intézet pénztárainál Nagy-Szebenben és Brassóban, valamint a „Kereskedelmi bank“-nál Budapesten váltatnak be.

A záloglevelek legkésőbb 30 év alatt kisorsoltatnak és névértékben beváltatnak, — ezen záloglevelek

500 és 1000 frtos darabokban, 99 árjegyzés szerint,

az „Albina“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepénél kaphatók, mely fióktelep

a Székelyföld t. cz. timármestereivel ezennel tudatja, hogy egy kittőnően berendezett nyersbőrraktárt tart bizományban, a hol folyton legjobb minőségű

száraz ÖKÖR- és TEHÉNBŐRÖK, PITTLING és KNEIPENEK kaphatók.

Ezen Brassóban levő legnagyobb raktár gazdag választéka, kitűnő minősége és jutányos árainál fogva, mely nagy és tömeges forgalomra számít, **vevőknek nagy előnyt biztosít.**

Bővebben értekezhetni naponta 8—2 óráig **az „ALBINA“ takaré- és hitelintézet brassói fióktelepe** üzlethelyiségében, Brassó, főter 91. sz. a.

16—